

കാളകൾ

തോള്ളൽ ഉലനം തുങ്ങും വണ്ടിതൻ തണ്ണും പേരി-
ക്കാളകൾ മനം മനമിഴിന്തു നീങ്ങീടുന്നോർ
മറ്റാരു വണ്ടിക്കാളു മാനുഷാകാരം പുണ്ടി-
ടറ്റതു വണ്ടിക്കയ്യിലിരിപ്പു കുനിക്കുടി.
തോള്ളുകൾ കുനിഞ്ഞിടുണ്ടവന്നും, സജീവിത-
നാളുകൾ തൽക്കന്നംത്തിലേറിയ നുകം പേരി.
കാലുകൾ തേണ്ടിടുണ്ടിനവന്നും നെടുനാള-
ക്കാലത്തിൻ കരാളമാം പാതകൾ താണ്ടിത്താണ്ടി.
ദുർബിധി കുടിച്ചുന്നും മിച്ചിനീർ വറികയൊൽ
നിർവികാരങ്ങളാണാക്കണ്ണുകൾ നിർജീവങ്ങൾ.
മനിന്ദ്ര നിലയ്ക്കാത്ത പ്രഹരം സഹികയൊൽ
പുണ്ണുകൾ പടർന്നിടുണ്ടവന്നും കരൾക്കാമ്പിൽ.
ഒട്ടരേക്കാലം മുന്പിലച്ചുറുപ്പത്തക്കുടിൽ-
തെത്താട്ടിലിൽ കൈക്കുണ്ടായിപ്പിറന്ന കാലം മുതൽ,
പക്ഷ്യമെ,അറിയാതെ, മൃത്യുവിൻ ഭ്യാനക-
ശിക്ഷയിൽബ്യഡയം പുണ്ഡു കാൽക്കഷണം പത്രാതെ,
ജീവിതം കയറ്റിയോരുത്തുകടപ്പഭാരം തിങ്ങു-
മാവണ്ടി വലികയൊണ്ടിസ്തായു നാളിൽ നാളിൽ!
ഗ്രാമവീഥിയിൽ, നേരം വെള്ളുക്കൈ,ക്കുടം പേരി,
തതാമരക്കുളം നോക്കിക്കുന്നുമാർ ഗമിക്കുന്നോർ,
പുഖുയ്ക്കു വെള്ളം തേവും കുപ്പിക്കാർത്തൻ ശുദ്ധമാം
നെഞ്ചുകൾ സംഗ്രിതമായ് ചുറ്റിലും ചുറ്റിടുന്നോർ,
ഉച്ചയ്ക്കു വഴിവകിൽപ്പേരാലിൽ ചുവടിലായ്
സച്ചനിദയിൽ മുങ്ങിപ്പുമികർ ശയിക്കുന്നോർ;
ചാത്തിടും കരിക്കാടിവള്ളിയിലുണ്ടാലാടി-
ക്കാഞ്ഞിരമരതോപ്പിൽ തത്കൾ ചിലയ്ക്കുന്നോർ,

അന്തിയിൽ, വിഷക്കാവിൽ, വെളിച്ചുമകറുവാൻ
ദുർമ്മന്ത്രവാദം ചെയ്യും മുങ്ങകൾ മുളിടുന്നോൾ,
അകലെക്കുന്നിൻമോളിൽ, രാത്രിതൻ ഗൃഹകളെ-
യലറും തെണിപ്പട്ടി'യോളി'യാൽ നിന്തക്കുന്നോൾ
കണ്ഠിടാറുണ്ടു ഞാനാക്കിശവൻ വണ്ണിക്കാരൻ
വണ്ണിയും തെളിച്ചുകൊണ്ടങ്ങാണു ചരിപ്പതായ്.
മിണ്ണുകില്ലാനും തനെ മിഴിയും ചുണ്ണും; വണ്ണി-
തന്ത്രിന്റെ ദയാർഹമാം തന്റെ മാത്രം കേൾക്കാം.
കാളകൾ ചരിക്കുന്നു മനമായ്; ‘തെളിക്കുന്ന
കാളി’യും ചലിക്കുന്നിതാവിധമെന്നും തനെ!
ങ്ങരെയപുർവ്വമായ് കേട്ടിടാം, വണ്ണിക്കാരൻ -
ചാടവാറുലയ്ക്കവേ മുളുന്ന പാട്ടാനേവം:
“നാടകമേ...യുലകം; നാഞ്ഞ, നടപ്പുതേ -
യാരിവാർ - ഒരു നാടകമേ...യുലകം!”
ഒരു നാൾ ശ്രാമവീഭി തനില്പായ്ക്കണ്ണു ഞാനെൻ
കരളു നടുങ്ങവേയിമ്മടാമൊരു രംഗം:
നാലുപേര് - അല്ലോ - നാലു കാളകൾ - പഴന്തുണി
മുടിയ മരക്കെടിൽ പേരി മുന്നേരീടുന്നു!
കട്ടിലിൽ - തുണിക്കുള്ളിൽക്കിടപ്പു തൻ ചെച്തന്നും
വറിയ ‘വണ്ണിക്കാളി’ - പണ്ഡത്തെ വണ്ണിക്കാരൻ!
കണ്ണുന്നിർ ചൊതിന്തൈലാ ചുറ്റിലും മിത്രാദികൾ;
വിണ്ണിലായ് വിഷാദത്തിന് വിലാപം പടർന്നീലാ.
തോളത്തു ജപനം തുങ്ങും കട്ടിലും പേരിക്കൊണ്ണു
കാളകൾ നാലും മാത്രമിഴഞ്ഞു മുന്നേരുന്നു.

ഓർക്കുക വല്ലപ്പോഴും (പി. ഭാന്സ്കരൻ)

- ❖ “മറ്റാരു വണ്ണിക്കാളെ മാനുഷാകാരം പുണ്ണി-
ടറ്റത്തു വണ്ണിക്കയീലിൽപ്പു കുനിക്കുട്”
വണ്ണിക്കാരനെ മറ്റാരു വണ്ണിക്കാളെ എന്നു വിളിക്കാൻ കാരണമെന്ത്? ചർച്ചചെയ്യുക.
- ❖ ‘കരിക്കാടിവള്ളിയിലുണ്ടാലാടുന തത്ത’
‘മനം മനമിഴഞ്ഞു നീങ്ങുന കാളു’
‘താമരക്കുളം നോക്കി ഗമിക്കുന കന്ധമാർ’
ജീവിതത്തിൻ്റെ ചലനാത്മകത ദൃശ്യമാക്കുന സുചനകളാണിവ.
കുടുതൽ ഉദാഹരണങ്ങൾ കണ്ണടത്തി എഴുതുക.
- ❖ പ്രയോഗഭംഗി കണ്ണടത്തുക.
“അനിയിൽ, വിഷകാവിൽ വെളിച്ചമകറ്റുവാൻ
ദുർമ്മഖവാദം ചെയ്യും മുങ്ങകൾ മുളിടുനോൾ
അകലെക്കുന്നിൻമോളിൽ, രാത്രിൽ ഗുഹകളെ-
യലറ്റും തെണ്ണിപ്പട്ടി’യോളി’യാൽ നിന്ത്യക്കുനോൾ”
- ❖ പ്രഭാതം മുതൽ രാത്രിവരെ നീളുന വണ്ണിക്കാരൻ്റെ അധ്യാനത്തിനും ധനിപ്പിക്കാൻ കവി
സ്വീകരിച്ചിട്ടുള്ള തന്റെമെന്ത്? വിശകലനം ചെയ്യുക.
- ❖ “പുഞ്ചക്കു വെള്ളം തേവും കുഷിക്കാർത്തൻ ശുദ്ധമാം
നെഞ്ചുകൾ സംഗീതമായ് ചുറ്റിലും ചുറ്റിടുനോൾ”
കാളകൾ (പി. ഭാസ്കരൻ)
“പാടത്തുപോയ് പാംസുലപാദചാരി
കുഷിവലൻ വേലതുടങ്ങി നുനു
സോംശാഹമായ് കാലിക്കളെതെളിക്കു
മവൻ്റെ താരസാരമുണ്ടു കേൾപ്പു്”
ഗ്രാമീണകന്യക (കുറിപ്പിറത്ത് കേൾവൻനായർ)
തൊഴിലിനോടുള്ള ആത്മസമർപ്പണം ഈ രണ്ടു കാവ്യഭാഗങ്ങളിലും കാണാനാവും.
ഈ തൊഴിൽരംഗത്ത് സമർപ്പണവും മുല്യവോധവും നിലനിൽക്കുന്നുണ്ടോ? ഈ വിഷയ
തെത്ത് ആസ്പദമാക്കി ഒരു മുഖപ്രസംഗം തയാറാക്കുക.
- ❖ “ലോകമേ തറവാടു തനിക്കീ,ചെട്ടികളും
പുൽകളും പുഴുകളും കൂടിത്തൻ കുടുംബക്കാർ”
എൻ്റെ ശുദ്ധനാമൻ (വള്ളത്തോൾ)
മുകളിൽ കൊടുത്ത വരികൾ ‘കേക’ വുത്തത്തിലാണ് ചിച്ചിരിക്കുന്നത്. ഈതെ വ്യത്തത്തി
ലാണ് ‘കാളകൾ’ എന്ന കവിതയും. രണ്ടു കവിതകളും ഭാവപൂർണ്ണതയോടെ ചൊല്ലി അവ
തരിപ്പിക്കുക.

❖ “കേവലമൊരു കാലിച്ചുറുക്കൻ താനെന്നിട്ടും
കേൾവാ, നീയെന്നെന്നയിത്രമേൽ സന്ദേഹിക്കുവാൻ”
അർമ്മയ്ക്കു താലോലിക്കാൻ (യുസഫലി കേച്ചേരി)

“വായനകാർക്കിഷ്ടമാണെങ്കിൽ സകൽപ്പ്-
വായുവിമാനത്തിലേറിയാലും
പ്രീതരായ് സഖാരം ചെയ്യാം നമുക്കൽപ്പ്-
ഭൂതകാലാകാശവീഡിയിക്കൽ”

കിളിക്കാഞ്ഞൽ (വള്ളത്തോർ)

“പാതിരാക്കോഴി വിളിപ്പുതും കേൾക്കാതെ
പാടത്തു പുണ്യയ്ക്കു തേവുന്നു രണ്ടുപേര്”
പടയാളികൾ (വൈലോപ്പിത്തി)

കവിതാഭാഗങ്ങൾ താളത്തിൽ ചൊല്ലിനോക്കു. എന്തെങ്കിലും വ്യത്യാസം കണ്ണഭത്താനായോ?
എന്തുകൊണ്ട്? വിശദമാക്കുക.

പദ്ധകാശം

ആകാരം	- രൂപം
ഉൽക്കടം	- വർധിച്ച
ഓളി	- ഓരി, കൃവർ
കരാളം	- ഭയങ്കരം
ഒലനം	- ഭാരം
പഞ്ചം	- കഷാമം
പുണ്യക്കൂഷി	- മേടമാസത്തിലെ കൂഷി
പ്രഹരം	- അടി
മന്ന്	- ഭൂമി
വിഷകാവ്	- സർപ്പകാവ്
സ്വാംി	- സുവമുള്ള, തെളിഞ്ഞ